01/12/2018

Το Β’μέρος της συνέντευξης του Μητρ. Βελγίου στο “Φως Φαναρίου”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Παραθέτουμε το β’μέρος της συνέντευξης που έδωσε στο ”Φως Φαναρίου” ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου κ.Αθηναγόρας.

Ήταν καλοκαίρι του 1969 και η οικογένεια Peckstadt έκανε ένα ταξίδι προσκύνημα στην Κωνσταντινούπολη. Φτάσαμε στο Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, προσκυνήσαμε τα ιερά σεβάσματα του Πανσέπτου Οικουμενικού Ναού και θέλαμε να συναντήσουμε τον πρώτο των πρώτων, τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα. Εκεί μας πληροφόρησαν ότι ο Πατριάρχης την περίοδο εκείνη βρισκόταν στην Χάλκη, στην περίφημη Θεολογική Σχολή, η οποία λειτουργούσε ακόμα.

Φτάσαμε στο νησί και ανηφορίσαμε με την άμαξα στον λόφο της Ελπίδας. Μπήκαμε στην Σχολή και οδηγηθήκαμε στο Καθολικό της Αγίας Τριάδος, όπου τελούνταν την ώρα εκείνη Θεία Λειτουργία από έναν απλό ιερέα. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας βγαίνει από το Ιερό Βήμα ο Πατριάρχης Αθηναγόρας. Μορφή μοναδική και αρχοντική.

Αφού πήραμε την ευχή του ανεβήκαμε στο Συνοδικό της Μονής, όπου μας

περιποιήθηκε και είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε μαζί του. Στο πλευρό του μεγάλου Πατριάρχου στεκόταν ένας νέος διάκονος, ο Βαρθολομαίος Αρχοντώνης.

Για τον πατέρα μου και για όλη την οικογένεια η συνάντηση αυτή αποτέλεσε την αρχή μια μακράς φιλίας με τον νεαρό διάκονο. Έχουμε στα προσωπικά αρχεία του π. Ιγνατίου την αλληλογραφία του με τον π. Βαρθολομαίο, τον p. Bartholomée όπως τον αποκαλούσε, στην οποία φαίνεται ο αλληλοσεβασμός και η εγκαρδιότητα των δύο ανδρών.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ την χαρά του πατέρα μου όταν πληροφορηθήκαμε την προαγωγή του π. Βαρθολομαίου σε Μητροπολίτη Φιλαδελφείας το 1973 και μάλιστα σε πολύ νεαρή ηλικία. Ο πατέρας μου είχε καταλάβει ότι ο πολυτάλαντος π. Βαρθολομαίος είχε πολλά και σπουδαία να προσφέρει στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Τον είχε καλέσει αρκετές φορές σαν ομιλητή στις διαλέξεις που διοργάνωνε, αλλά οι ευθύνες και οι πολλές του υποχρεώσεις στο Πατριαρχείο δεν του το επέτρεψαν. Ποιος θα μου έλεγε τότε, το ΄69, ότι ο νεαρός φίλος του πατέρα μου, ο π. Βαρθολομαίος, είκοσι χρόνια μετά θα ερχόταν στο Βέλγιο να με χειροτονήσει και θα μου έδινε και το όνομα του μεγάλου Πατριάρχου Αθηναγόρου.

Κάποια στιγμή, στην ηλικία των είκοσι, είχα ένα πολύ σοβαρό ατύχημα με το αυτοκίνητο, το οποίο με καθήλωσε για αρκετό καιρό στο κρεβάτι. Εκείνη η περίοδος υπήρξε για έμενα η στιγμή της κλήσης μου για την ιερωσύνη. Μετά το τρομερό εκείνο γεγονός αποφάσισα να αφιερώσω την ζωή στον Θεό ολοκληρωτικά και στην διακονία της Εκκλησίας μας.

Άφησα στην άκρη τις νομικές σπουδές μου και θέλησα να σπουδάσω την ιερή

επιστήμη και να μάθω τα θεολογικά γράμματα. Αρωγός στην επιλογή μου αυτή ο Μητροπολίτης Φιλαδελφείας Βαρθολομαίος. Με στήριξε, με καθοδήγησε, μου εξασφάλισε υποτροφία και την φιλοξενία μου στην Ιερά Πατριαρχική Μονή των Βλατάδων, ένα πραγματικό σχολείο για εμένα, και δεν έπαψε ποτέ να παρακολουθεί την πορεία και την πρόοδό μου. Αρκετές φορές τον επισκεπτόμουν στην Πόλη, στις εξορμήσεις μου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Κάποια στιγμή, τουλάχιστον δυο χρόνια πριν την χειροτονία μου, ο Φιλαδελφείας Βαρθολομαίος βρισκόμενος στην Θεσσαλονίκη επισκέφτηκε τις Βλατάδες και εμένα προσωπικά. Εκεί μου είπε χαρακτηριστικά: ***«Όταν πάρεις απόφαση να γίνεις κληρικός, θα έρθω εγώ να σε χειροτονήσω. Εγώ θα τα λέω Ρωμαίικα και εσύ θα τα λες Φλαμανδικά… Ξέρω και τί όνομα θα σε δώσω. Θα σε πω Αθηναγόρα»***, όπερ και εγένετο.

Όταν ήρθε η ώρα να γίνω κληρικός, χωρίς να έχω αναφέρει την συζήτησή μου με τον Φιλαδελφείας στον Μητροπολίτη Παντελεήμονα, οι δύο αρχιερείς τα κανόνισαν μεταξύ τους και ο Μητροπολίτης Βαρθολομαίος ήρθε στο Βέλγιο, με

έκειρε μοναχό, με χειροτόνησε διάκονο και μου έδωσε το όνομα που μου είχε υποσχεθεί. Μετά την χειροτονία μου επέστρεψα για την ολοκλήρωση των σπουδών μου στην Θεσσαλονίκη, και παράλληλα ερχόμουν στο Βέλγιο όταν υπήρχε ανάγκη.
Και κατά την διάρκεια των σπουδών μου, συνάντησα πολλές φορές τον Μητροπολίτη Βαρθολομαίο, κάποιες φορές μάλιστα τον συνόδευσα σε διάφορες αποστολές, όπως κατά την προετοιμασία της επίσκεψης του Πατριάρχου Δημητρίου στο Άγιον Όρος, την Διακαινήσιμο εβδομάδα του 1990 και κατά την Διορθόδοξο Προπαρασκευαστική Επιτροπή τον Νοέμβριο του ίδιου έτους στο Σαμπεζύ της Γενεύης. Επίσης, θυμάμαι την ενθρόνιση του Πατριάρχου μας, στις 2 Νοεμβρίου 1991, κατά την οποία συνόδευα τον Μητροπολίτη Παντελεήμονα στην Πόλη.
Στην συνέχεια σαν διάκονος και πρεσβύτερος είχα συμμετάσχει σε πολλές αποστολές του Πατριαρχείου, το 2003 εξελέγην Επίσκοπος Σινώπης και το 2013 Μητροπολίτης Βελγίου με την πατρική φροντίδα και μέριμνα του Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Το έχω πει και θα το λέω πως οφείλω προσωπικά πολλά στον Πατριάρχη μας, και του είμαι ευγνώμων για την αγάπη, την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό μου και όλα όσα μου προσέφερε.
Τώρα, όσον αφορά στην προσωπικότητα του Πατριάρχου Βαρθολομαίου, είναι ένας τρομερά χαρισματούχος άνθρωπος. Ένας άνθρωπος που αγγίζει την ψυχή του συνομιλητή του και ξέρει να αγαπάει τον άνθρωπο και να είναι και ο ίδιος αγαπητός. Στις συνομιλίες του ξεδιπλώνει την ευγένεια και την αρχοντιά του διατηρώντας πάντα το κύρος της θέσης του. Είναι ένας άνθρωπος βαθύς, επιβλητικός και ταυτόχρονα πολύ απλός. Έχει τεράστια μνήμη και οι σκέψεις του πολλές φορές είναι πολύ πιο μπροστά από την εποχή μας. Πρόκειται για έναν εμπνευστή μεγάλων και σπουδαίων πραγμάτων που αφορούν όλο τον κόσμο.
Νομίζω πως είναι ο καλύτερος εκφραστής του γέροντός του, της μεγάλης φυσιογνωμίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, του μακαριστού Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος, στα ίχνη του οποίου βαδίζει. Η προσωπικότητα του μεγάλου Αθηναγόρου, η απλότητα του Πατριάρχου Δημητρίου και η δυναμική φυσιογνωμία του Γέροντος Μελίτωνος, ήταν οι προσωπικότητες που τον επηρέασαν. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά των τριών μεγάλων προσωπικοτήτων, τα οποία σε συνδυασμό με το πολυτάλαντο του χαρακτήρος του έχουν βάλει την Ορθοδοξία στον χάρτη τρεις δεκαετίες τώρα.

Κατάφερε να ταυτίσει το όνομά του στα δημόσια φόρα και τους οργανισμούς με την Ορθοδοξία εν γένει. Οι διάλογοι, η ενασχόληση με την οικολογία, η ενασχόληση με τα ενδοορθόδοξα θέματα, η πραγματοποίηση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας αποτελούν τομείς στους οποίους ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έχει γράψει λαμπρή ιστορία.

Μόλις την περασμένη Κυριακή είδαμε τον Οικουμενικό Πατριάρχη να προεξάρχει δίπλα στον Πατριάρχη Ρουμανίας Δανιήλ των εγκαινίων του νέου Καθεδρικού Ναού του Αποστόλου Ανδρέου στο Βουκουρέστι. Μιλώντας με κάποιον κληρικό της Μητροπόλεώς μας, Ρουμανικής καταγωγής, μου μετέφερε ότι η ομιλία του Πατριάρχου συγκίνησε και άγγιξε τους πάντες. Η Ορθοδοξία έχει ανάγκη από μια προσωπικότητα της ακτινοβολίας και του βεληνεκούς του Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Προσευχόμαστε καθημερινά για τον Πατριάρχη μας, όχι μόνο γιατί έτσι επιβάλει η κανονική τάξη της Εκκλησίας, αλλά γιατί έτσι το λέει η συνείδηση και η καρδιά μας.

Να του χαρίζει ο Θεός πολλά χρόνια ακόμα για το καλό της Εκκλησίας μας!